

Lara en het Licht van Lumi

Een magisch avontuur over moed, vertrouwen en het licht in jezelf

Paula Lopes

Schrijver: Paula Lopes
Coverontwerp: Zelfontworpen cover
© Paula Lopes

1. **De Betoverde Sleutel** – Lara vindt een mysterieuze sleutel in het bos.
2. **De Geheime Deur** – De sleutel opent een verborgen poort naar een magische wereld.
3. **Lumi, de Lichtbol** – Lara ontmoet Lumi en ontdekt zijn bijzondere krachten.
4. **De Gestolen Sterrenvlam** – Lumi vertelt dat de magie van hun wereld in gevaar is.
5. **Op Zoek naar het Licht** – Lara en Lumi beginnen aan hun avontuur.
6. **De Proef van Moed** – Ze moeten een uitdaging overwinnen om verder te komen.
7. **De Eindbestemming** – Ze vinden de Sterrenvlam en brengen het licht terug.
8. **Thuis met een Geheim** – Lara keert terug, maar weet dat magie echt bestaat.
9. **Lumi's Belofte** – Lara leert dat het licht altijd bij haar zal blijven, zelfs wanneer haar avontuur voorbij lijkt.

Hoofdstuk 1: De Betoverde Sleutel

De zon hing laag aan de hemel. Haar gouden stralen gleden tussen de hoge bomen van het Grote Bos door en kleurden alles warm en zacht. Het licht danste over de grond en tekende lange schaduwen die meebewogen met de wind.

Lara liep langzaam over het kronkelige pad. Ze had haar schoenen uitgedaan, zoals altijd wanneer ze hier was. Het gras voelde koel en levend onder haar blote voeten. Ze vond het fijn om de aarde te voelen, alsof het bos haar begroette bij elke stap.

Dit was haar lievelingsplek.

Hier kwam ze vaak alleen. Niet omdat ze zich eenzaam voelde, maar juist omdat ze hier zichzelf kon zijn. In het bos hoefde ze niets uit te leggen. De bomen luisterden. De wind fluisterde. En Lara mocht gewoon zijn wie ze was.

Ze ademde diep in. De lucht rook naar mos, hout en iets fris dat ze niet kon benoemen. Alsof het bos een geheim met zich meedroeg.

Ze voelde zich hier thuis.
Alsof het bos haar kende.
Alsof het wist dat ze vandaag zou komen.

Lara keek omhoog. De takken strekten zich hoog boven haar uit en vormden een groen dak. Zonlicht viel in kleine straaltjes door de bladeren heen, als glinsterende linten van goud. Normaal gesproken hoorde ze hier vogels zingen, insecten zoemen en kleine dieren wegschieten tussen de struiken.

Maar vandaag was het anders.

Het bos was stil.

Geen vogels.
Geen ritselende dieren.
Alleen het zachte geruis van bladeren die tegen elkaar fluisterden.

Lara bleef staan. Haar hart sloeg een beetje sneller.

De bomen leken dichterbij dan anders. Hun schaduwen waren langer, donkerder. Het voelde alsof ze werd bekeken, niet op een enge manier, maar aandachtig. Alsof het bos iets van haar verwachtte.

“Gek,” mompelde ze zachtjes.

Ze wilde net verder lopen toen iets haar aandacht trok.

Een glinstering.

Tussen de dikke wortels van een oude eikenboom, precies daar waar het zonlicht de aarde raakte, fonkelde iets. Het was klein. Bijna verborgen tussen mos, blaadjes en aarde.

Maar Lara zag het meteen.

Haar nieuwsgierigheid nam het over. Voorzichtig liep ze naar de boom toe. De stam was breed en ruw, met diepe groeven die vertelden hoe oud hij moest zijn. Ze hurkte neer en schoof langzaam de bladeren opzij.

Haar vingers raakten iets koude.

Ze trok haar hand terug en keek beter.

Daar lag het.

Een sleutel.

Lara's adem stakte. Ze pakte hem niet meteen op, maar bestudeerde hem eerst. Dit was geen sleutel zoals die van haar huis of fiets. Deze was anders. Bijzonder.

Hij was zilverkleurig en glansde zacht in het zonlicht. Langs de steel liepen sierlijke krullen, alsof iemand ze met zorg had gevormd. In het metaal waren vreemde tekens gegraveerd. Lara herkende ze niet, maar ze gaven haar een vreemd, vertrouwd gevoel.

Aan het uiteinde zat een klein stervormig symbool.

En dat symbool...

Dat gloeide.

Niet fel. Niet fel genoeg om te schrikken. Maar zacht. Warm. Alsof het licht van binnenuit kwam.

Lara slikte. Haar hart begon sneller te kloppen.

Voorzichtig pakte ze de sleutel op.